

„Nejvíc nás zaujalo interaktivní divadlo o životě svatého Ambrože. V každém rohu ambitu poutního kostela na Zelené Hoře stála jedna živá socha, kterou jsme si mohli nějak „spustit“ – třeba nafouknutím a prasknutím igelitového sáčku,“ popisují své dojmy mladí manželé Markéta a Vojtěch Trmačovi. „Herci byli naprosto profesionální a jejich vystoupení mělo sílu oslovit mladého člověka,“ dodávají Trmačovi. Prošli si také cestu pro manžele, kde si mohli přečíst duchovní slovo o smyslu rodiny od papeže Benedikta XVI. nebo si vyrobit origami holubičku Ducha svatého. Kromě členů souboru Geisslers Hofcomedianen, kteří vystupovali na Zelené Hoře, se na tvorbě poutních zastavení podílelo více než 150 autorů.

V otevřeném dopise ze dne 18. srpna se účastníci setkání obrátili na čelní představitele našeho státu s žádostí, aby ve svých rozhodnutích vždy konkrétním způsobem podporovali rodiny, které jsou základními stavebními kameny naší společnosti. Vyzvali je také ke vzájemné toleranci, slušnosti a úctě ke každému lidskému životu.

Mladé ve Žďáře čekal bohatý kulturní program i svědectví o blahoslavené dívce

Na setkání se vystřídal přes 90 přednášejících a zahrála desítka kapel rozmanitých žánrů – od worshipu, přes rock až po folk a klasickou hudbu. Uvedeny byly také dva autorské muzikály. Téma přednášek a workshopů se různila podle zaměření jednotlivých osobností. „Nikdy jsem svou víru netajil, vždy jsem ji hlásal veřejně. Když Boha zapřete, nemůžete se pak na sebe ani podívat do zrcadla,“ zdůrazňoval mladým lidem například režisér Jiří Strach ve svém svědectví o tom, jak se žije křesťanům mezi nevěřícími. Ve Žďáře vystoupil také houslový virtuos Josef Špaček. „Před koncertem se rád modlím, aby to dobře dopadlo a já mohl rozdávat radost svým talentem,“ prozradil účastníkům Špaček.

Jedním z vrcholů setkání byla návštěva rodičů blahoslavené Chiary Luce Badano. Večerní pásmo vzpomínek na dívku, která v osmnácti letech zemřela na rakovinu kostí a roku 2010 byla prohlášena za blahoslavenou, obohatilo svědectví devatenáctileté Marie Slavíkové. Blahoslavená Chiara je jí velmi blízká, protože sama zažila podobné utrpení. Během setkání Marie pomáhala jako dobrovolník v tiskovém týmu. „Maruška nás svou přítomností velice obohatila. Všichni obdivujeme, jak se dokáže vyrovnat se svým zdravotním stavem a přitom rozdávat radost a povzbuzení všem lidem kolem,“ uvádí vedoucí týmu Magdalena Klímová.

Páté křesťanské setkání národního formátu se uskutečnilo po pěti letech. Přípravy trvaly déle než rok a zapojilo se do nich více než 750 dobrovolníků. Setkání pořádala Sekce pro mládež České biskupské konference a Asociace křesťanských sdružení mládeže. Akce se koná jednou za pět let, střídavě v Čechách a na Moravě. Do Žďáru se vrátila po deseti letech. Mezitím se roku 2007 konala v jihočeském Táboře – Klokotech.

Celostátní setkání mládeže tvoří součást oslav Světového dne mládeže. Ten se na mezinárodní úrovni slaví jednou za dva až tři roky. Příští rok ho světová církev oslaví na Světových dnech mládeže, které se budou konat ve dnech 22. až 28. července 2013 v brazilském Rio de Janeiru. Setkání se zúčastní také mládež z České republiky.

Převzato z www.vira.cz. Redakčně upraveno...

Zprávy a oznámení

Omluva redakční rady FZe

Redakční rada Farního zpravodaje se omlouvá za týdenní posun ve vydání tohoto čísla Farního zpravodaje a děkuje všem čtenářům za pochopení.

Nové internetové stránky farnosti

V druhé polovině prázdnin byly na adrese www.farnostrozmital.cz spuštěny nové internetové stránky naší farnosti. Pevně věříme, že budou reprezentativním a vyhledávaným zdrojem informací nejen pro farníky z Rožmitála a jeho okolí. Prosíme o trpělivost, než budou plně zprovozněny.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 12. 9. 2012. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.farnostrozmital.cz

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 12 Ročník IX

2. září 2012

F. M. Dostojevskij:

„Kdo nemá peněz, je chudý; kdo nemá přátel, je chudší; ale kdo nemá srdce, je nejchudší na světě.“

Vybírá si Bůh do svého týmu jen některé?

Foto: ima

Ježíš říká: „Nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce“. (Jan 6,65)

Nenapadá vás, že je to nějak nespravedlivé? Vždyť křesťanství hlásá, že jen v Ježíši je spása a že největší štěstí je ho objevit, přilnout k němu vírou, a projít s ním smrtí do života. Jak by to bylo s těmi, kterým to „není dáno“? Opravdu si Bůh vybírá do svého „týmu“ jen některé a to podle kritérií, které nám nejsou známy?

Když čteme v evangeliu: „Bůh tak miloval svět, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“, vypadá to už jinak. A přidáme-li další Ježíšova slova, že totiž „nepřišel povolát spravedlivé, ale hříšníky“, je to celé jiné.

„Přijít k Ježíši“ tak není výsledkem nějakých zvláštních schopností, které má jen někdo (jako je třeba absolutní hudební sluch), není to ani výsledkem nějaké obzvláštní statečné výkonnosti, (asi jako zdolání několika osmitisícových vrcholů), ale je to především Boží „síla“, která člověka a tedy i hříšníka přitahuje a která je schopna ho přijmout.

U konkrétního člověka se nám však objevuje otázka: „Kdy to bude“? Na ní mnohdy nemáme odpověď. Víme, že „do smrti je čas“. Nevíme ovšem, kdy smrt přijde. A proto je dobré neváhat a Boží „přitažlivé síle“, tedy síle jeho lásky, se vydat vstříc hned, ne „až někdy“.

Aleš Opatrný. Redakčně upraveno.

Copak může punkerka reprezentovat Boha?

Foto: ilustrace: Alžběta Krejčí

Poprvé jsem ji spatřila koncem září. Byl to den, kdy se studenti registrovali na univerzitě. Byla jsem jedním ze zaměstnanců. Dobrovolně jsem se přihlásila, že budu vítat nové studenty. Tomuto podivnému přírůstku jsem se ale snažila vyhnout. Byla ostříhaná téměř dohola – nechala si pouze ofinu dlouhých červených vlasů, které jí padaly do očí. Měla na sobě kombinézu, do níž by se vešla snad třikrát, a vypadalo to, že už ji nesundala hezky dlouho. Na nohou měla odřené armádní kanady. V životě jsem neviděla nikoho, kdo by měl na sobě tolik piercingů. Vypadala jako jehelníček v lidské podobě.

Kolem krku měla psí obojek stejného druhu, jako byl řetěz, který měla kolem pasu a jehož konec byl zastrčený do zadní kapsy kombinézy.

Zjistila jsem, že soudím lidi podle vnějšího vzhledu

Jsmo křesťanská vysoká škola. „Cožpak si tahle punkerka myslí, že takto může dělat Bohu čest?“ říkala jsem si. Vzpomněla jsem si, že když šel náš nejmladší syn na střední školu, nosil dlouhé vlasy a ošoupané džíny. Přesto je teď se svou ženou misionářem v Thajsku. Jsem moc ráda, že se mé děti dostaly z tohoto vzurného období, říkala jsem si, aniž by mi docházelo, že mi teď kolem krku visí pycha a pocit nadřazenosti, které mě svírají pevněji než ji její psí obojek.

Během následujícího čtvrtletí jsem na tuto dívku neustále narážela. Při obědě sedávala sama. Postarala jsem se o to, aby si k ní přisedl někdo ze zaměstnanců. Je to koneckonců naše studentka. Jednou večer jsme si s manželem zašli do restaurace. Na chodníku nedaleko restaurace jsme potkali ošuntělého bezdomovce s hrníčkem na almužnu. Dávala jsem si pozor, abych se mu nepodívala do očí, a velkým obloukem jsem ho obešla. Při večeri mě ale cosi trápilo. Cožpak jsem v Bibli nečetla cosi o tom, že cokoli děláte jednomu z těchto mých nejmenších, děláte mně?

Rozhodně by mi nijak neublížilo, kdybych mu dala do hrníčku pět korun. Proč jsem to neudělala? Když jsme se vrátili domů, musela jsem stále přemýšlet nad otázkou, jak milovat ty, kdo nejsou k pomilování. Mohl to být bezdomovec, mohla to být punkerka..., podle všeho soudím lidi podle vnějšího vzhledu.

Chtějí nás svým provokativním vzhledem odpudit nebo naopak zaujmout?

Cožpak by po mně mohl někdo chtít, abych měla ráda někoho, kdo páchně nebo kdo se neobléká tak, jak to já považuji za správné? Vnějšek je ale přece odrazem nitra. Touto myšlenkou jsem se snažila ospravedlnit. Cožpak by mě ostatní neposuzovali podle mých společníků, kdybych se stýkala s podobnými lidmi? Připadalo mi, že lidé se nám svým oblečením někdy snaží říci: „Nemluvte na mě“, „Nedotýkejte se mě“ nebo „Nedívejte se na mě“. A co když nám chtějí říci pravý opak?

V každém případě jsem chtěla milovat tak, jak miluje Bůh. Bůh nehledí na vnější vzhled, ale na ryzost charakteru. Chtěla jsem se na svět dívat Božíma očima. „Pane Bože, pomoz mi milovat ty, u nichž je to tak těžké.“ S touto myšlenkou jsem usnula. Náhle uprostřed noci jsem se probudila s nutkavým pocitem, že něco musím udělat.

Dovlekla jsem se do obývacího pokoje a čekala jsem, co mi Pán řekne. Nedělo se nic. Obrátila jsem se tedy tam, kde mluví stále. Bible se mi otevřela na 1. Janově 3,17: „Má-li někdo dostatek a vidí, že jeho bratr má nouzi, a bez soucitu se od něho odvrátí – jak v něm může zůstatvat Boží láska?“ Došlo mi, že jsem vlastně pokrytečka. Všude kolem jsou lidé, které je nesnadné milovat, a já je záměrně přehlížím. Každý má právo na lásku. Má láska k druhým musí být autentická a čistá.

Udělat vstřícný krok nebylo tak nesnadné, jak to na první pohled vypadalo...

Následujícího dne seděla dívka v ošuntělé kombinéze a s červeným pramenem vlasů opět osaměle – jako vždy. „Mohu si přisednout?“ zeptala jsem se. „Jistě,“ odpověděla radostně. „Jak se jmenujete?“ „Adéla.“ „Krásné jméno. Chtěli jsme naše druhé dítě pojmenovat Adéla, ale pak se nám naro-

dil chlapeček.“ Obě jsme se zasmály. „Já se jmenuji Barbora.“ Nebylo snadné necivět na zavírací špendlíky, které jí visely na uších. Nikdy jsem také neviděla piercing mezi očima. To asi muselo hodně bolet. Nicméně s Adélou se snadno konverzovalo, a tak jsem s ní začala obědvat několikrát do týdne. Pak jsem ji zdravila, kdykoli jsme se potkaly v areálu školy.

Pouhé přátelství stačilo, aby se změnila...

Brzy jsem si přestala všimnat jak piercingu, tak červené ofiny a nadměrné kombinézy. Začala jsem s ní kamarádit, scházely jsme se na kafe a v knihovně, chodily spolu na oběd, Adéla byla vždy a za každých okolností hrozně fajn. Asi po měsíci jsem si všimla dramatické změny. „On ti někdo říkal, že máš dát pryč ten piercing?“ ptala jsem se. „Ne,“ odpověděla Adéla vesele. „Řekla jsem si, že se toho zbavím.“ Všimla jsem si, že má hezký obličej. Do Vánoc si nechala odrůst vlasy, ostříhala si ofinu a nabarvila si ji tak, aby to odpovídalo jejím přirozeným světlehnědým vlasům. Moc jí to slušelo.

Nemohla jsem svou otázku vydržet, muselo to ze mě ven. „Adélo, vypadáš skvěle. Co tě přimělo k tak zásadní změně?“ Adéla se zamyslela a pak odpověděla: „No... myslela jsem si, že když mě budete mít ráda, i když vypadám tak divně, budu mít jistotu, že když budu vypadat normálně, budu mě brát i ostatní.“

Dostalo mě to. Pochopila jsem, že Adéla je něco víc než to, co vidím očima. Nejde jen o to, jak vypadá. Naučila jsem se dívat se na ni tak, jak se na ni dívá Bůh. To změnilo můj život, začala jsem se dívat na vše kolem novým srdcem. Už nechci nikoho odsuzovat podle jeho vzhledu. Mé nové srdce se pomalu začalo učit milovat každého člověka.

Zpracováno podle knihy G. Chapmana: *Příběhy lásky, které se skutečně staly, kterou vydalo nakladatelství Návrat domů. Redakčně upraveno.*

Žďár nad Sázavou 2012

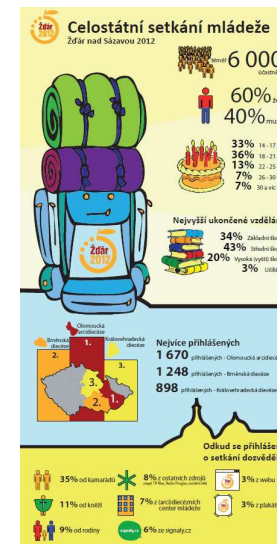
Až deset tisíc lidí se v sobotu 18. srpna sešlo na Pouti rodin ve Žďáře. Pout' byla součástí křesťanského Celostátního setkání mládeže, které vyvrcholilo v neděli dopoledne mší s arcibiskupem Janem Graubnerem. V předchozích dnech navštívil setkání také kardinál Dominik Duka, aby mladé podpořil v jejich víře.

Kardinál Duka odsloužil na setkání mladých páteční večerní mši a přednášel také o církvi. Zároveň povzbudil členy přípravného týmu v jejich úsilí organizovat dobrovolně a zadarmo křesťanské akce. „Mladí, kteří tady jsou, mají větší hodnotu, než ty miliardy, o které se hádají v Parlamentu,“ podotknul k otázce církevních restitucí Duka. „Církev existuje na našem území také proto, že jsou zde desetitisíce dobrovolníků, kteří denně vyraží do práce – varhaníci, kostelníci, uklízečky, řemeslníci... Dělají to zadarmo či za symbolický poplatek,“ doplnil kardinál.

Účastníky setkání pozdravil také papež Benedikt XVI. V dopise adresovaném kardinálu Dominiku Dukovi a podepsaném kardinálem státním sekretářem Tarcisiem Bertonelem papež vyjádřil radost z této iniciativy a přání, aby se upevňovalo povědomí duchovních hodnot, které formovaly myšlení, umění i kulturu českého národa.

Mládež a rodiny

Celostátní setkání mládeže ve Žďáře nad Sázavou se konalo od 14. do 19. srpna. V sobotu 18. srpna se ke zhruba šesti tisícům mladých přidaly tři tisíce poutníků, kteří dorazili na každoročně pořádanou Pout' rodin. Připojilo se také téměř tisíc místních. Všichni společně prožili dopolední mši a odpolední program. Ten nabídl čtrnáct různých náročných poutních tras, na kterých se poutníci mohli ztišit, zastavit, pomodlit či se kulturně obohatit. Pro děti byly připraveny hry, výtvarné tvoření, zpívání v přírodě a divadlo.

Žďár 2012

Jednou z největších akcí letošního léta bylo pro věřící mládež a nejen pro ni, Celostátní setkání mládeže (CSM). Již 5. CSM se konalo od 14. do 19. 8. a hostilo jej město Žďár nad Sázavou. Hlavní myšlenkou byl citát z Bible: „Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj...“ (GAL 5, 22).

Z rožmitálské farnosti se v úterý 14. 8. vydala vlakem směr Žďár 1. skupina ve složení Veronika Jarosilová, Adriana Zachová, Tereza Horychová, Miloš Zach a Petr Blažek, která se na cestě připojila k mládeži z Březnice. Milan Hochmut, Petr Muchna a já jsme vyrazili do Žďáru až ve čtvrtek 16.8. Po ubytování a krátké prohlídce města jsme se vydali k hlavnímu pódiu na koncert brněnské kapely SBMka. Poté přišla na řadu večere a večerní program, jehož hlavní náplní bylo svědectví o bl. Chiare Luce Badano, za účasti jejich rodičů. Příběh bl. Chiary nás hluboce oslovil. Pátek jsme započali ranní tematickou modlitbou, po které následovaly přednášky mnoha témat a směrů. Odpoledne bylo možné navštívit výtvarné dílny, zasportovat si, či pomoci na brigádě pro město. V 15.00 hod začala bohoslužba smíření s katechezí Mons. Jana Graubnera s možností přistoupit ke svátosti smíření. Večer celebroid mši svatou kardinál Dominik Duka, který nás povzbudil a předal nám rady jak duchovní, tak praktické.

V sobotu se k naší pouti připojilo mnoho rodin a také horké tropické počasí. Dopolední mše svatá byla v takovém horku opravdovou zkouškou naší důvěry a oddanosti Bohu. Také za námi dorazili Inka a Láďa Holanovi. Po obědě jsme se vydali na putování zdejší přírodou a nakonec „vylezli“ až na Zelenou horu. Den jsme zakončili večerní vigilií s Mons. Josefem Kajnekem.

Poslední den setkání byla na programu mše svatá s udílením svátosti biřmování a odjezd domů.

Setkání se myslím velmi povedlo, všichni jsme si ho užili a snad si i „něco“ odvezli domů. Díky patří všem organizátorům, pořadatelům a všem pověřeným o chod CSM, protože odvedli výbornou práci. Bohu díky.

Josef Hořejší

Den	Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 3. do 16. září 2012					
	Starý Rožmitál		Hvozd'any	Bohutín	Třebско	Ostatní
	farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
3. 9.		mše sv. není				
4. 9.	18,00 Farní rada	18,00 Za farníky				
5. 9.		18,00 Na úmysl dárce				19,00 biblická hodina <i>Společenské centrum</i>
6. 9.		8,30 Za † členy rodiny Holanovy a Hájkovy				18,00 mše svatá <i>Voltuš</i>
7. 9.		18,00 Za † Stanislava Křížka, jeho rodiče a sourozence. Po mši sv. adorace.				19,00 farní táborák <i>farní zahrada</i>
8. 9.	10,30 Křest Terezy Valentové	18,00 Za Karla Čejku, rodinu Čejkovu a Matějkovu				19,15 setkání farníků <i>Bohutín fara</i>
9. 9.	8,15 Za Josefa Částku, jeho syna a d. v o.		9,45 mše sv.	11,30 mše sv.	14,00 bohosl. slova – p. jáhen Koшатka	
10. 9.		mše sv. není				10,00 Vikariátní konference Písek
11. 9.		18,00 Za farníky				
12. 9.		18,00 Za Boží milosrdenství pro zbloudilé a nevěřící				19,00 modlit. skupina <i>kostel sv. Jana Nep.</i>
13. 9.		8,30 Za rodiče Karla a Marii Kloudovy, Josefa a Marii Tolmovy				14,30 mše svatá <i>Centrum soc. služeb</i>
14. 9.	18,00 Za Milana Šimka 19,00 Setkání mladých z vikariátu Písek					12,35 a 13,30 1. náboženství <i>ZŠ Rožmitál</i>
15. 9.		18,00 Za Ing. Františka Matějku a jeho rodiče				
16. 9.	Poutní slavnost Povýšení sv. Kříže 8,15 Za Josefa Částku, jeho otce a d. v o.		10,00 mše sv.	mše sv. není	14,00 mše sv.	